

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. prosince 2019 samosoudcem Mgr. Matějem Pilátem,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

v období od února 2018 do dubna 2019 v XXX pronásledoval XXX, nar. XXX, bytem XXX, přestože ho poškozená opakovaně a dostatečným způsobem upozorňovala na to, že nechce, aby ji jakýmkoliv způsobem kontaktoval, nedbal toho, neustále vyhledával její osobní přítomnost, jezdil za ní svým autem, soustavně sledoval její pohyb, jednak v okolí jejího bydliště, jednak v blízkosti jejího zaměstnání v XXX a na dalších místech, o nichž z minulosti věděl a předpokládal, že by se na nich poškozená mohla pohybovat, sledoval ji v prostředcích XXX, prostřednictvím XXX, které jí bezdůvodně zasílal, voláním mobilním telefonem jí vytrvale kontaktoval, a to až do května 2018, kdy si poškozená změnila své telefonní číslo, toto jeho jednání poškozenou obtěžovalo a omezovalo v osobním životě, XXX,

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost, sledoval jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronické komunikace písemně nebo jinak kontaktoval, omezoval

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

jej v jeho obvyklém způsobu života, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho zdraví,

čímž spáchal

přechin nebezpečné pronásledování dle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 354 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 48 odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému na dobu trestu **ukládá povinnost** zdržet se veškerého kontaktu s poškozenou XXX.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala dne 16. 7. 2019 obžalobu proti obžalovanému XXX, ve které ho vinila spácháním přečinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) tr. zákoníku. Okresní soud v Pardubicích vydal v této věci dne 2. 8. 2019 trestní příkaz, obžalovaný proti tomuto trestnímu příkazu podal odpor a soud rozhodoval v hlavních líčeních konaných dne 16. 10. 2019, 6. 11. 2019 a 20. 12. 2019.

Rozhodnutí o vině

2. Obžalovaný po celou dobu spáchání přečinu nebezpečného pronásledování popíral. Uvedl, že po incidentu v únoru 2018, který se týkal údajného pokusu znásilnění poškozené (ten nebyl předmětem tohoto trestního stíhání), se poškozenou snažil kontaktovat, aby si celou věc vyjasnili. Poškozené napsal několik SMS zpráv, na ty ona nereagovala, tak další zprávy již neposílal. Dál poškozené nic neposílal, ani jí netelefonoval. Asi 4 dny po této události na ni počkal před školou v XXX, chtěl si s ní promluvit, což ona odmítla, nikterak jí nevyhrožoval ani jí slovně neurážel. Asi týden na to ji potkal na XXX, kde poškozená šla XXX, opět si s ní chtěl promluvit a když ho odmítla, odplivl si na zem. Co se týče dalších setkání, jednalo se o čistě náhodná setkání, která se vyplývají z toho, že se oba pohybují na podobných místech v XXX, několikrát také vezl autem svého kolegu do domu, který se nachází poblíž místa bydliště poškozené.
3. Obžalovaný doznal, že napsal přítelkyni poškozené XXX dopis, ve kterém psal, že poškozená XXX, to však učinil po konfliktu s XXX v kavárně XXX, kde si jej XXX fotila a následně také na něj křičela. Tento dopis poslal, jelikož se domníval, že poškozená měla s manželem XXX. Obžalovaný rovněž přiznal, že poškozené do schránky vložil dopis, ve kterém uváděl, že ji miluje, šlo však podle něj pouze o nadsázku. Co se týče incidentu v XXX, tak dle něj se nejednalo o žádný konflikt, byl tam domluvit slevu na vázání pro lyže a při parkování někdo přistoupil k oknu jeho auta a sdělil mu, že má přestat poškozenou sledovat a vyhrožoval mu policií. Do prodejny lyží poškozenou nesledoval, ale šel si tam vyřídit slevu na lyže, poznámky na poškozenou neměl, pouze utrousil, že se svět netočí jen kolem ní. Rovněž při odjíždění nesledoval jejich vozidlo, jel jen v pruhu vedle nich.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

4. Obecně obžalovaný popřel, že by byl schopen poškozenou pronásledovat tak, jak ona uváděla, jelikož má pevnou pracovní dobu, což také doložil rozpisem docházky. Dále uvedl, že v předmětném období řešil XXX a také má další aktivity, takže by rozhodně neměl čas poškozenou pronásledovat.
5. Vina obžalovaného je prokazována především výpovědí poškozené. Ta celou situaci velmi zevrubně popsala a při výslechu byla XXX. Uvedla, že poté, co se jí obžalovaný pokusil znásilnit, ukončila s ním veškeré kontakty, na policii však tento pokus hlásit nešla. Následně jí od obžalovaného chodila řada zpráv, na které neodpovídala. Pokusila se zablokovat si jeho číslo, což nešlo, nakonec musela změnit své telefonní číslo. Telefon dala XXX, ten bohužel všechny zprávy a výpisy hovorů smazal. Následně obžalovaného potkávala několikrát týdně, kdy ten vyčkával na místech, kterými běžně procházela, často předstíral, že se jedná jen o náhodu, většinou ji neoslovil. Převážně jej potkávala, když byla sama, což si vysvětluje tím, že obžalovaný vyčkával a přiblížil se k ní jen v okamžiku, když viděl, že je sama. Tyto události se stávaly povětšinou v odpoledních a večerních hodinách. Poté, co v květnu či červnu 2018 poškozená napsala obžalovanému dopis, aby jí nechal na pokoji, se situace na chvíli uklidnila, ale v září 2018 pronásledování opět započalo. Poškozená měla z obžalovaného XXX. Rovněž se stalo, že obžalovaný poškozenou vyfotil v XXX a poslal jí tuto fotografii.
6. Výpověď poškozené je podporována i dalšími svědeckými výpověďmi, zejména výpovědí její XXX. Ta jednak viděla SMS zprávy, které obžalovaný poškozené posílal, a také byla často svědkem toho, jak obžalovaný čekal na poškozenou. Svědkyně uvedla, že obžalovaného po dobu tři čtvrtě roku, kdy bydlela společně s poškozenou, vídala zhruba dvakrát týdně, kdy většinou čekal ve svém vozidle. Musela tak doprovázet poškozenou XXX, protože ta měla XXX.
7. Rovněž svědek XXX potvrdil verzi poškozené ohledně incidentu v XXX, kdy uvedl, že obžalovaný je cíleně sledoval do prodejny a měl na poškozenou uvnitř prodejny poznámky. Po odchodu z prodejny jel s nimi obžalovaný při cestě k bydlišti poškozené, kdy jim chtěl dát najevo, že je sleduje, cíleně je předjel a následně se zase zařadil vedle nich, čímž vzbudil v poškozené obavu. Dále pak svědkyně XXX vypověděla, jak XXX a také vylíčila, jak obžalovaný obvinil poškozenou z toho, že měla XXX. V neposlední řadě je pak vina obžalovaného prokazována listinnými důkazy, zejména dopisem zasláným obžalovaným poškozené a fotografií poškozené, kterou obžalovaný pořídil a zaslal jí poškozené.
8. Soud hodnotil důkazy v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného je bezpečně prokázána. Ač s ohledem na délku období, po které pronásledování probíhalo, nelze očekávat, že by poškozená byla schopna do detailu popsat každé setkání s obžalovaným, její výpověď působila velmi věrohodně. Četnost jednotlivých případů, kdy obžalovaný na poškozenou čekal, vylučuje verzi obžalovaného, že se jednalo jen o několik náhodných setkání způsobených skutečností, že se s poškozenou pohybují na podobných místech. Četnost incidentů není prokazována pouze výpovědí poškozené, ale také výpovědí její XXX a soud neshledal žádných skutečností, které by jejich výpověď zpochybňovaly. I sám svědek XXX uvedl, že jej obžalovaný vezl domů zhruba pětkrát, což by sotva mohlo vysvětlit daleko vyšší četnost výskytu obžalovaného u bydliště poškozené, nad to jak poškozená tak svědkyně XXX vypověděly, že vždy vídaly obžalovaného samotného. Rovněž dopis zasláný obžalovaným poškozené nevyznívá jako nadsázka, naopak prokazuje verzi obžaloby, že obžalovaný měl zájem o vztah s poškozenou a z toho důvodu vyhledával neustále její blízkost. Tento závěr je navíc podporován i skutečností, že obžalovaný vyfotil poškozenou, když XXX a tuto fotografií jí poslal s otázkou, kdy se oni

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

spolu takto setkají. Dále pak skutečnost, že obžalovaný poslal XXX dopis, ve které poškozenou obviňuje z XXX, dokládá, že obžalovanému nešlo pouze o vyjasnění si situace ohledně tvrzeného pokusu o znásilnění.

9. Důkazy předložené obžalovaným ohledně jeho pracovní doby nikterak neprokazují, že by se předmětného jednání nedopustil. V prvé řadě poškozená uváděla, že ke kontaktům docházelo převážně ve večerních či odpoledních hodinách, a rovněž svědek XXX vypověděl, že obžalovaný mohl občas opustit zaměstnání i v pracovní době, aby si něco zařídil. Ač je nepochybné, že samotné pronásledování bylo pro obžalovaného časově náročné, provedené důkazy nikterak nenasvědčují tomu, že by obžalovaný pro svou vytiženost nebyl takového jednání schopen.

Právní hodnocení

10. Přechin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) tr. zákoníku spáchá ten, kdo jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že vyhledává jeho osobní blízkost nebo jej sleduje, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktuje a omezuje jej v jeho obvyklém způsobu života. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný dlouhodobě vyhledával osobní blízkost poškozené tím, že na ni čekal v místech, kde se poškozená běžně vyskytuje. Dále bylo prokázáno, že do doby, než si poškozená změnila telefonní číslo, jí obžalovaný zasílal velké množství SMS zpráv, na které poškozená nereagovala. V neposlední řadě bylo také prokázáno, že poškozená musela změnit své zvyky a zájmové činnosti tak, aby se vyhnula kontaktu s obžalovaným, čímž byla omezena na svém obvyklém způsobu života. Tím došlo k naplnění všech znaků skutkové podstaty výše uvedeného přechinu, kdy obžalovaný jednal v přímém úmyslu. Tato skutková podstata chrání zájem jednotlivce nebýt dlouhodobě obtěžován nevyžádanými kontakty ze strany pachatele.

Uložený trest

11. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
12. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
13. Jako polehčující okolnost u obžalovaného soud shledal předchozí vedení řádného života. Obžalovanému pak přitěžuje zejména délka samotného jednání a skutečnost, že své činnosti nezanechal ani poté, co jej o to poškozená opakovaně žádala. Soud také přihlédl k následkům, které mělo jednání na poškozenou, která XXX.
14. Trestní zákoník stanoví za spáchání přechinu nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání až jednoho roku. Soud dospěl k závěru, že s ohledem na předchozí vedení řádného života není nutné ukládat obžalovanému trest nepodmíněný, ale naopak, že podmíněný trest odnětí svobody bude postačovat k ochraně poškozené před dalším Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

pronásledováním ze strany obžalovaného. S ohledem na délku a intenzitu závadového jednání obžalovaného pak byl stanoven trest v polovině trestní sazby, tedy v délce šesti měsíců. Rovněž soud stanovil poměrně delší zkušební dobu v trvání tří let tak, aby byla zajištěna dostatečná ochrana poškozené. Za tímto účelem byla rovněž stanovena zvláštní podmínka osvědčení spočívající v zákazu obžalovaného jakýmkoliv způsobem kontaktovat poškozenou.

15. Pokud by obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení nevedl řádný život, či by se dále snažil o navázání kontaktu s poškozenou, rozhodoval by soud o nařízení výkonu tohoto trestu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 20. prosince 2019

Mgr. Matěj Pilát v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.